

EUROPAPARLAMENTET

2004

2009

Plenarhandling

A6-0085/2009

20.2.2009

BETÄNKANDE

om millennieutvecklingsmålavtalen
(2008/2128(INI))

Utskottet för utveckling

Föredragande: Alain Hutchinson

PR_INI

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	3
MOTIVERING	14
RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET	16

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om millennieutvecklingsmålavtalen (2008/2128(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av FN:s millenniedeklaration av den 18 september 2000 genom vilken det internationella samfundet åtagit sig att uppfylla millennieutvecklingsmålen för att fram till 2015 halvera fattigdomen i världen; denna deklARATION har också bekräftats under flera av FN:s konferenser, bland annat konferensen i Monterrey om utvecklingsfinansiering,
- med beaktande av de åtaganden som medlemsstaterna gjorde under Europeiska rådets möte i Barcelona den 14 mars 2002,
- med beaktande av sin resolution av den 20 juni 2007 om millennieutvecklingsmålen i halvtid¹,
- med beaktande av den gemensamma förklaringen från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, Europaparlamentet och kommissionen om Europeiska unionens utvecklingspolitik: ”Europeiskt samförstånd”² som undertecknades den 20 december 2005,
- med beaktande av kommissionens ”millennieutvecklingsmålspaket” från 2005,
- med beaktande av kommissionens meddelande om snabbare framsteg i strävan att nå millennieutvecklingsmålen – utvecklingsfinansiering och effektivitet i biståndet (KOM(2005)0133),
- med beaktande av meddelandet om att hålla Europas löften om utvecklingsfinansiering (KOM(2007)0164),
- med beaktande av kommissionens meddelande om EU:s bistånd: Mer, bättre och snabbare (KOM(2006)0087),
- med beaktande av sin resolution av den 23 september 2008 om uppföljningen av Monterreykonferensen 2002 om finansieringen av utvecklingsinsatser³,
- med beaktande av resultatet av och slutdokumentet om den internationella konferensen om utvecklingsfinansiering för att se över genomförandet av Monterreykonferensen (Doha, Qatar, den 29 november–2 december 2008)⁴,

¹ Antagna texter från detta sammanträde, P6_TA(2007)0274.

² EUT C 46, 24.2.2006, s. 1.

³ Antagna texter från detta sammanträde, P6_TA(2008)0420.

⁴ A/Conf.212/L.1/Rev1 av den 9 december 2008.

- med beaktande av sin resolution av den 22 maj 2008 om uppföljningen av Parisförklaringen från 2005 om biståndseffektivitet¹,
- med beaktande av kommissionens dokument av den 19 juni 2007 om millennieutvecklingsmålsavtal – en strategi för ett långsiktigare och förutsägbarare budgetstöd,
- med beaktande av det nya strategiska partnerskapet Afrika–EU,
- med beaktande av sin resolution av den 25 oktober 2007 om läget i förbindelserna mellan EU och Afrika²,
- med beaktande av Parisförklaringen om biståndseffektivitet av den 2 mars 2005 och slutsatserna från högnivåforumet i Accra som ägde rum den 2–4 september 2008 om uppföljningen av denna förklaring,
- med beaktande av sin resolution av den 6 april 2006 om biståndets effektivitet och korruptionen i utvecklingsländerna³,
- med beaktande av sin resolution av den 4 september 2008 om mödradödlighet inför FN:s högnivåmöte den 25 september 2008 om översyn av millennieutvecklingsmålen⁴,
- med beaktande av ”The Aid Delivery Methods. Guidelines of the Programming, Design & Management of General Budget Support”⁵,
- med beaktande av bestämmelserna i Cotonouavtalet av den 23 juni 2000, särskilt artikel 58 i 2005 års version som räknar upp de institutioner som är berättigade till stöd,
- med beaktande av OECD:s rekommendationer beträffande god sed för budgetstöd i dokumentet om att harmonisera biståndet för att förbättra dess effektivitet⁶,
- med beaktande av revisionsrättens särskilda rapport nr 2/2005 om EUF:s budgetstöd till AVS-länderna: kommissionens förvaltning av området ”reformen av de offentliga finanserna”⁷,
- med beaktande av revisionsrättens särskilda rapport nr 10/2008 om EG:s utvecklingsbistånd till hälso- och sjukvård i Afrika söder om Sahara, samt kommissionens svar,
- med beaktande av granskningsrapporten utarbetad av IDD and Associates, med

¹ Antagna texter från detta sammanträde, P6_TA(2008)0237.

² Antagna texter från detta sammanträde, P6_TA(2007)0483.

³ EUT C 293 E, 2.12.2006, s. 316.

⁴ Antagna texter från detta sammanträde, P6_TA(2008)0406.

⁵ Offentliggjord på engelska i januari 2007 av kommissionen, byrån för samarbete EuropeAid – generaldirektoratet för bistånd – generaldirektoratet för yttre förbindelser.

⁶ DAC Reference Document, Volume 2, 2006.

⁷ EUT C 249, 7.10.2005, s. 1.

- en utvärdering av det allmänna budgetstödet¹, maj 2006,
- med beaktande av sin resolution av den 13 februari 2006 om en ny finansieringsmekanism för millenniemålen²,
 - med beaktande av Europeiska gemenskapens och EU ländernas undertecknande av FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionshinder av den 13 december 2006,
 - med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för utveckling och yttrandet från budgetutskottet (A6–0085/2009), och av följande skäl:
 - A. Genom att ansluta sig till 2000 års millenniedeklaration åtog sig Europeiska unionen att tillsammans med hela det internationella samfundet halvera den extrema fattigdomen i världen fram till 2015, och att därvid särskilt inrikta sig på att uppnå de åtta millennieutvecklingsmålen,
 - B. Det uppskattas att omkring 1,4 miljarder personer fortfarande lever under fattigdomsgränsen (det vill säga 1,25 US-dollar per dag), vilket motsvarar en fjärdedel av utvecklingsvärldens befolkning.
 - C. Kommissionen och EU:s medlemsstater har under 2007 gjort nya åtaganden för att i hög grad bidra till att inhämta förseningar när det gäller att uppfylla dessa mål.
 - D. Bristen på tillgång till hälsovård och bastjänster orsakar flera miljoner dödsfall och befäster fattigdomen, medan tillgången till dessa tjänster och till en utbildning utgör en mänsklig rättighet, regeringarna är skyldiga att garantera att den respekteras och tillämpas.
 - E. Möjligheten finns att millennieutvecklingsmålavtalen ska utgöra ett instrument bland andra som svar på de utmaningar som uppstår i utvecklingsländerna till följd av den globala livsmedelkrisen, särskilt inom jordbrukssektorn.
 - F. Trots de stora ansträngningar som utvecklingsländerna samtyckt till hittills, har de flesta av utvecklingsländerna inte de resurser som krävs för att ta itu med utmaningarna vad gäller hälsa och utbildning, och därför krävs det stöd utifrån.
 - G. Europaparlamentet bör bevilja Europeiska utvecklingsfonden (EUF) ansvarsfrihet.
 - H. Kommissionen har för avsikt att avsevärt öka användningen av budgetstödet under den tionde EUF för att göra stödet effektivare och uppnå de fastställda målen.
 - I. Lärare inom hälso- och sjukvården och sjukvårdsanställda i utvecklingsländerna arbetar för närvarande under beklagliga förhållanden, och det behövs närmare

¹ IDD and Associates, maj 2006.

² EUT C 290 E, 29.11.2006, s. 396.

två miljoner lärare och mer än fyra miljoner sjukvårdsanställda för att nå millennieutvecklingsmålen. Ett tillräckligt budgetstöd, i form av budgetstöd knutet till ett millennieutvecklingsmålavtal, skulle kunna göra det möjligt att anställa och utbilda dem.

- J. Den återkommande bristen på arbetskraft inom sjukvård och utbildare förvärras av den kompetensflykt som de rika länderna organiserar.
- K. EU har för avsikt att fortsätta att höja sina utgifter för budgetstöd, bland annat genom att avsevärt höja det sektorsinriktade budgetstödet för hälsa och utbildning, särskilt i de afrikanska länderna.
- L. I millennieutvecklingsmålavtalen fastställs konkreta resultat som ska uppnås i fråga om millennieutvecklingsmålen rörande hälsa och grundutbildning, men millennieutvecklingsmålavtal kan också komma att ingås för andra prioriterade sektorer.
- M. Enligt den officiella hållning om utvecklingsstöd som parlamentet gav uttryck för i sin resolution av den 13 februari 2006 om en ny finansieringsmekanism för millenniemålen¹ måste ökad kvantitet ”gå hand i hand med ökad kvalitet. Det betyder att biståndseffektiviteten måste förbättras med hjälp av samordning, komplementaritet och konsekvens (det som på engelska kallas 'the 3 Cs'). Hit hör också att förvaltningskostnaderna måste sänkas, biståndsmekanismerna göras mera förutsägbara och hållbara, biståndet måste komma fram snabbare samt i än högre grad frikopplas från villkor och slutligen att man måste lösa problemen med skuldbördor som inte kan hanteras, främja ett gott styrelseskick, bekämpa korruptionen och ge biståndsmottagarna ökad kapacitet att ta emot biståndet”.
- N. Ett förutsägbart och långsiktigt bistandsflöde kan på ett direkt och effektivt sätt bidra till det konkreta genomförandet av de strategier för avskaffandet av fattigdom, som fastställs i millennieutvecklingsmålen.
- O. Trots de åtaganden som gjorts vid konferenserna i Monterrey (2002), Gleneagles (2005), Paris (2005) och Accra (2008) för att öka kvantiteten och höja kvaliteten hos utvecklingsbidraget, beviljar fortfarande ett fåtal av unionens medlemsstater allt det stöd som de har åtagit sig att tillhandahålla, och när det tillhandahålls visar sig en del av detta stöd vara olämpligt.
- P. Det verkar som om utbetalningar av budgetstöd som tillhandahålls av kommissionen försenas i 30 procent av fallen på grund av dess orimliga administrativa bördor.
- Q. Budgetstödet oförutsägbarhet framgår bland annat av det faktum att de flesta villkor för tillhandahållande av detta stöd är årliga, och denna oförutsägbarhet tvingar ibland mottagarländerna att använda stödet innan det faktiskt har tillhandahållits och utan att med bestämdhet veta om stödet kommer fram.

¹ EUT C 290 E, 29.11.2006, s. 396, punkt 6.

- R. EU:s oförutsägbara utvecklingsstöd berör också mottagarländer med en viss rättssäkerhet och en stabil lagstiftning.
- S. Kommissionen är den främsta multilaterala givaren av utvecklingsstöd, och en av de största givarna av budgetstöd, och den använder sig i allt större utsträckning av denna stödform som har styrt en femtedel av det stöd som kommissionen har gett under de senaste åren.
- T. Om budgetstödet redan är ett av de instrument som möjliggör ett förbättrat stöd från unionen, bör det vara mer synligt och beviljas på längre sikt.
- U. Det budgetstöd som kommissionen för närvarande tillhandahåller planeras vanligen för en treårsperiod i taget, eller för ett år i taget för vissa byråer.
- V. Förslaget till millennieutvecklingsmålavtal påverkar inte budgeten och millennieutvecklingsmålavtalet är inte ett nytt instrument, utan ett sätt att genomföra de befintliga instrumenten.
- W. För närvarande är det inte klart vilken status kommissionens dokument om millennieutvecklingsmålavtal ska ha.
- X. Kommissionen anser att det har blivit dags att genomföra idén om ett avtal som knyts till märkbara resultat i fråga om millennieutvecklingsmålen, i stället för att varje år kontrollera att varje enskild givares villkor uppfylls.
- Y. Avtalets löptid innebär ett finansiellt åtagande som ger givarlandet större förutsägbarhet i utbyte mot ett djupare engagemang från mottagarlandets sida i fråga om de konkreta resultat som måste uppnås.
- Z. Kommissionen planerar att ingå de första millennieutvecklingsmålavtalen för en sexårsperiod, det vill säga fram till slutet av den tionde EUF.
- AA. Kommissionens förslag att ingå avtal på sex år är mer omfattande än den aktuella tendensen hos övriga givare på internationell nivå.
- AB. Kommissionen uppmanar medlemsstaterna att samfinansiera millennieutvecklingsmålavtalen genom ytterligare bidrag till EUF på frivillig grund.
- AC. I millennieutvecklingsmålavtalen om det allmänna instrumentet för budgetstöd som utarbetats på grundval av de kriterier som fastställs i Cotonouavtalet krävs inga ändringar av besluten om de löpande programmen eller skillnaderna i genomförandet av det allmänna budgetstödet. Millennieutvecklingsmålavtalen innebär inte att ett nytt finansiellt instrument ska upprättas, utan bestämmelserna om budgetstöd i Cotonouavtalet ska även i fortsättningen ligga till grund. Likaså förblir millennieutvecklingsmålavtalen förenliga med de interna riktlinjer som nyligen fastställdes för allmänt budgetstöd.

- AD. Ett av kriterierna för att kunna ingå ett millennieutvecklingsmålavtal är att landet respekterar Cotonouavtalets artikel 9 om de mänskliga rättigheterna, de demokratiska principerna och rättsstaten.
- AE. Ett effektivt budgetstöd ska göra det möjligt för mottagarländerna att finansiera sina egna, mycket konkreta strategier och program för att förbättra tillgången till effektiva allmänna tjänster inom hälsovårds- och utbildningssektorn.
- AF. Kommissionen har inte hållit sina löften om att alltid låta parlamentsledamöter och företrädare för civila samhällsorganisationer delta i kommissionens dialoger med utvecklingsländernas regeringar. Dessutom är det idag allmänt känt att utveckling av effektivitetsskäl uteslutande borde vara en fråga för utvecklingsländernas regeringar, tillsammans med dessa länders parlament och civila samhällsorganisationer.
- AG. Kommissionen vill att de länder som ska kunna ingå avtal är länder som kunnat uppvisa tillfredsställande resultat i fråga om den nationella ekonomin och budgetförvaltningen i samband med genomförandet av budgetstödet. Därigenom skiljer sig kommissionen från andra givare av budgetstöd, exempelvis IMF och Världsbanken, som ställer ett antal villkor för att bevilja stöd, i strid med principen om mottagarländernas egenansvar.
- AH. Många länder som har ett akut behov av ett större och effektivare stöd för att skynda på deras framsteg i fråga om millennieutvecklingsmålen uppfyller idag inte de kriterier som kommissionen fastställt för att ingå ett millennieutvecklingsmålavtal.
- AI. Som millennieutvecklingsmålavtalen är utformade idag avser de endast AVS-länderna.
- AJ. Insynen när det gäller kommissionens budgetstöd är synnerligen bristfällig, budgetstödet är dåligt anpassat till de fattiga länderna och finansieringen offentliggörs sällan.
- AK. Den grundläggande principen för utvecklingsstöd är att det ska tillhandahålla stöd för dem som behöver det mest och till de platser där det kan användas på det mest effektiva sättet.
- AL. I till exempel Burkina Faso kände ingen på plats till de pågående förhandlingarna om ett millennieutvecklingsmålavtal mellan Burkina Faso och kommissionen, och inga uppgifter finns för närvarande tillgängliga om detta på webbplatsen för kommissionens delegation i Burkina Faso.
- AM. I det europeiska samförståndet om utveckling åtog sig EU att anta en strategi som grundar sig på resultat och användning av resultatindikatorer.
- AN. Kommissionen måste fortsätta att knyta sitt budgetstöd till mottagarländernas uppvisade resultat beträffande jämställdhet mellan kvinnor och män och främjandet av kvinnors rättigheter

- AO. När det gäller budgetstöd har avtal redan ingåtts mellan kommissionen och Burkina Faso (2005–2008), Etiopien (2003–2006), Ghana (2007–2009), Kenya (2004–2006), Madagaskar (2005–2007), Malawi (2006–2008), Mali (2003–2007), Moçambique (2006–2008), Tanzania (2006–2008), Uganda (2005–2007) samt Zambia (2007–2008).
- AP. Det finns 650 miljoner människor med funktionshinder, av vilka 80 procent lever i utvecklingsländer och en femtedel lever i extrem fattigdom. De utgör en av de största grupperna av fattiga och utestängda, utsätts för diskriminering på flera grunder och får sällan tillgång till utbildning och hälsovård.
- AQ. Enligt de ”allmänna skyldigheterna”, och särskilt artikel 32 i FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionshinder, är de parter som har undertecknat skyldiga att beakta funktionshinder i sitt utvecklingssamarbete.
- AR. Millennieutvecklingsmålen kommer inte att nås före 2015 om inte integrering och deltagande av funktionshindrade personer beaktas.
- AS. I genomföranderapporten om Afrika–EU-partnerskapet av den 22 november 2008, och särskilt i punkt 37, fastställs den uppenbara bristen på åtgärder för funktionshindrade personer inom ramen för insatserna för att nå millennieutvecklingsmålen.

Millenniemål – Utvecklingssamarbete

1. Europaparlamentet bekräftar ånyo att utvecklingsstöd bör vara grundat på behov och resultat och att utvecklingspolitiken bör utformas i samarbete med mottagarländerna.
2. Europaparlamentet bekräftar att för att uppnå millennieutvecklingsmålen måste givarländerna respektera alla sina åtaganden och förbättra kvaliteten på det stöd de tillhandahåller.
3. Europaparlamentet betonar att det måste utvecklas nya instrument för ett mer förutsägbart och stabilare stöd.
4. Europaparlamentet påminner om målet i Abujaförklaringen, där det fastställs att 15 procent av statsbudgeten ska anslås till hälso- och sjukvård, och målet i den världsomfattande kampanjen för utbildning, där det fastställs att 20 procent av statsbudgeten ska anslås till utbildningssektorn.

Prioriterade sektorer

5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta att knyta sitt stöd inom hälsovårds- och utbildningssektorn, särskilt vad gäller grundläggande hälsovård och grundutbildning, till uppvisade resultat. Kommissionen uppmanas också att ange vilken vikt man kommer att fästa vid de resultat som uppvisas inom dessa sektorer i förhållande till en samling indikatorer som ger en fullständigare bild, och hur kommissionen kommer att utvärdera de framsteg som gjorts på dessa områden.

Effektivt stöd – Stabilitet och förutsägbarhet

6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att förbättra budgetstödet förutsägbarhet genom att ingå millennieutvecklingsmålavtal, genom att se till att de principer som fastställs i dessa avtal utökas så att de omfattar ett större antal länder och genom att bevilja sektorsinriktat budgetstöd.
7. Europaparlamentet påminner kommissionen om behovet av att avsevärt minska de onödiga förseningar som orsakas av alltför stora administrativa bördor.
8. Europaparlamentet uppmanar utvecklingsländernas regeringar att höja sina utgifter för hälso- och sjukvård till 15 procent av statsbudgeten (i enlighet med rekommendationerna i Abujaförklaringen) och sina utgifter för utbildning till 20 procent av statsbudgeten (vilket rekommenderas i den världsomfattande kampanjen för utbildning).

Budgetstöd

9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa en hög utgiftsnivå när det gäller budgetstöd. Man bör i synnerhet genomföra en avsevärd höjning av budgetstödet i AVS-ländernas sociala sektor, och höja det sektorsinriktade budgetstödet i övriga regioner.

Millennieutvecklingsmålavtal

10. Europaparlamentet konstaterar med intresse att det i kommissionens förslag om millennieutvecklingsmålavtal fastställs att samtliga länder som ingår ett sådant avtal garanteras ett visst minimalt stöd (70 procent av det totala åtagandet).
11. Europaparlamentet är emellertid besviket över att dokumentet om millennieutvecklingsmålavtalen inte innehåller någon tidsplan för genomförandet av de första avtalen som ska pågå under den tionde EUF:s sexårsperiod. Kommissionen uppmanas därför att fastställa en detaljerad tidsplan.
12. Europaparlamentet konstaterar att det huvudsakliga syftet med millennieutvecklingsmålavtalen är att bidra till ett effektivt stöd och skynda på framstegen vad gäller att uppfylla millennieutvecklingsmålen i de länder som behöver det mest.
13. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att anta ett meddelande som formaliserar initiativet rörande millennieutvecklingsmålavtalen och att utöka initiativet till att gälla även de icke-AVS-länder som uppfyller kriterierna för att få ingå ett avtal.

Parlamenten och det civila samhället – Anpassning – Öppenhet

14. Europaparlamentet ber kommissionen och mottagarländerna att se till att deras parlament och civila samhällen, inbegripet handikappsorganisationer, engageras i samtliga steg i dialogen om budgetstöd, inbegripet utarbetandet, genomförandet och utvärderingen av planeringen som fastställs i millennieutvecklingsmålavtalen.
15. Europaparlamentet betonar att givarländerna inte bör kräva att mottagarna uppfyller vissa villkor unilateralt, utan istället bör främja goda styrelseformer, demokrati och stabilitet i mottagarländerna genom tydliga kriterier som fastställs i samarbete med dessa länder.
16. För att förbättra insynen anser Europaparlamentet att villkoren för utbetalning av den del som kan variera bör grundas på uppnådda resultat, om detta uppmuntrar givarländerna och mottagarländerna att analysera den verkliga effekten som de använda medlen har medfört, och om det förbättrar insynen vad gäller användningen av allmänna medel.
17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att regelbundet se över resultatet från sina program och att delge parlamentet dessa resultat.
18. Europaparlamentet rekommenderar att kommissionen arbetar för att förstärka dialogen mellan givarländerna och mottagarländerna, bland annat för att fastställa de verkliga behoven och de områden där stödet är nödvändigt.
19. Europaparlamentet begär att den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen ska spela en aktivare roll när det gäller fastställandet av prioriteringar, i förhandlingarna om millennieutvecklingsmålavtalen och i alla övriga steg i processen.

Urvalskriterier – Kreativitet och flexibilitet

20. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ställa som krav för sitt budgetstöd att länderna uppvisar resultat i fråga om goda styrelseformer och insyn, samt även i fråga om skydd och respekt av de mänskliga rättigheterna, särskilt när det gäller de fattigaste och mest marginaliserade grupperna, som personer med funktionshinder, minoriteter, kvinnor och barn. Kommissionen uppmanas även att se till att budgetstödet inte spenderas inom andra områden än de som anges i millennieutvecklingsmålavtalen.
21. Europaparlamentet bekräftar åter att de nationella vägledande programmen bör upprättas i samarbete med parlamenten i de berörda länderna, den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen och det civila samhället.
22. Europaparlamentet påpekar att förslaget om millennieutvecklingsmålavtalen inte nämner vilka länder som kommer att omfattas av de första millennieutvecklingsmålavtalen. Som millennieutvecklingsmålavtalen är utformade idag avser de endast AVS-länderna.
23. Europaparlamentet beklagar att EU:s stödpolitik gentemot utvecklingsländerna i allt

högre grad underställs villkor som IMF föreskriver för erhållandet av utvecklingsstöd från EU. Att ställa sådana villkor strider dessutom mot mottagarländernas anpassningspolitik.

24. Europaparlamentet betonar behovet av att utveckla andra upplägg för budgetstöd för de länder som inte kan ingå något millennieutvecklingsmålavtal och i synnerhet för de länder som befinner sig i utsatta situationer. De mest utsatta länderna har naturligtvis inte möjlighet att uppfylla de kriterier som för närvarande ställs för att kunna ingå ett avtal.
25. Europaparlamentet rekommenderar att millennieutvecklingsmålen också ska finnas tillgängliga för de länder som omfattas av samförståndsavtalet.
26. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att tydligt och klart förklara hur den har tänkt att de föreslagna millennieutvecklingsmålavtalen ska fungera i kombination med andra stödformer.
27. Europaparlamentet varnar för en urskillningslös och överdriven tillämpning av millennieutvecklingsmålavtalen, och för att de ska betraktas som den enda effektiva stödformen. Kommissionen uppmanas att välja den bäst lämpade stödformen för varje enskild situation.
28. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att förbättra kapaciteten hos mottagarländernas parlament vad gäller deras förmåga att delta i budgetförfarandet och kapaciteten hos parlamenten och det civila samhället vad gäller deras förmåga att delta i utarbetandet av den nationella politiken. Kommissionen bör förstärka deras kapacitet genom att utöka det finansiella stödet och genom att insistera på att de deltar i kommissionens politiska dialoger med mottagarländerna. Dessutom bör kommissionen inrikta sig på de indikatorer rörande förvaltningen av offentliga medel, vilka avser att stärka regeringarnas ansvar gentemot medborgarna.

Utvärdering – Resultatindikatorer

29. Europaparlamentet ber kommissionen att i samarbete med partnerländerna matcha varje millennieutvecklingsmålavtal med ett antal resultatindikatorer för att utvärdera de framsteg som gjorts genom avtalet. Integreringen av personer och barn med funktionshinder bör också mätas med dessa indikatorer.

Genusperspektivet

30. Europaparlamentet informerar kommissionen om att den absolut bör fortsätta att knyta sitt budgetstöd till de resultat som mottagarländerna kan uppvisa i fråga om jämställdhet mellan kvinnor och män och främjande av kvinnors rättigheter, och begär att resultatindikatorerna på detta område förstärks i millennieutvecklingsmålavtalen och utvidgas till att även omfatta andra områden, som kvinnors och funktionshindrade personers rättigheter. Kommissionen uppmanas att förstärka de resultatindikatorer som är knutna till budgetstödet genom att låta dem innefatta andra områden som funktionshindrade personers och kvinnors rättigheter, och särskilt främjandet av

kvinnors tillgång till heltäckande information och tjänster på området för sexuell och reproduktiv hälsa, ökad tillgång och bättre möjligheter till familjeplanering, fortsatt främjande av utbildning och medinflytande för kvinnor, samt bekämpande av diskriminering och främjande av jämställdhet mellan kvinnor och män.

0 0

0

31. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, AVS-EU-rådet, samt medlemsstaternas och AVS-ländernas regeringar och parlament.

MOTIVERING

2005 konstaterade kommissionen officiellt att EU:s samarbete med sina partner i utvecklingsländerna var ineffektivt. Orsakerna till detta var många, men bland annat var de administrativa förfarandena alltför tungrodda, det rådde total brist på samordning mellan de europeiska länderna och dessutom tvingades partnerländerna att tillämpa utvecklingsstrategier som de inte anslutit sig till.

Åtgärder har vidtagits för att göra det europeiska samarbetet effektivare, men fortfarande finns ett omfattande motstånd, särskilt inom de medlemsstaterna som har haft en avgörande roll i detta hänseende, och betydande framsteg måste fortfarande göras. Tillgång till hälsovård och grundutbildning utgör till exempel en dröm för miljontals människor i världen och i synnerhet för kvinnorna. Varje dag är det 72 miljoner barn, i huvudsak flickor, som inte går till skolan. Varje minut dör en kvinna till följd av komplikationer i samband med graviditet eller förlossning, och ett barn dör var tredje sekund på grund av en sjukdom som en läkare hade kunnat förebygga.

Samtidigt utgör tillgång till hälsovård och grundutbildning en mänsklig rättighet som regeringarna är skyldiga att respektera. Under de tio senaste åren har ett många av utvecklingsländernas regeringar gjort enorma ansträngningar i detta hänseende, men de har helt enkelt inte tillräckliga resurser för att klara det själva.

Under tiden är Afrika söder om Sahara den region i världen där situationen utan tvekan är allra värst, och med tanke på hur utvecklingen ser ut riskerar den katastrofala situationen i regionen att vara under många år framöver. Nästan hälften av alla afrikaner lever på mindre än 0,78 euro (1 dollar) per dag, 75 procent av alla aidsoffer är afrikaner och cirka 42 procent av den afrikanska befolkningen har inte alltid tillgång till dricksvatten. Utöver länderna i Afrika söder om Sahara är samtliga utvecklingsländer som samarbetar med Europeiska unionen i desperat behov av statligt samarbete för en effektivare utveckling.

Budgetstöd är ett av de samarbetsinstrument som under vissa omständigheter gör det möjligt att tillhandahålla ett mer förutsägbart och långsiktigare stöd genom mottagarländernas statliga finanser, för att bland annat finansiera deras behov i fråga om hälsovård, utbildning och andra prioriterade områden. Kommissionen är en av de viktigaste givarna när det gäller denna typ av stöd.

Det är i detta sammanhang och för att möta utmaningarna i fråga om stödets förutsägbarhet, som kommissionen planerat att ingå millennieutvecklingsmålavtal, det vill säga avtal som kommissionen avser att ingå med ett antal länder i början av den tionde FEU och som bland annat ska syfta till att avsätta medel för en sexårsperiod, genomföra en årlig uppföljning av resultaten när det gäller bland annat hälsovård och utbildning, samt införa en fördjupad dialog med mottagarländerna.

Föredraganden påminner om att Europaparlamentet sedan länge har begärt att man (via gemenskapsbudgeten) ska lägga större vikt vid EU:s utvecklingssamarbete när det gäller hälsovård och grundutbildning. Sedan början av 2000-talet har parlamentet, både under budgetförhandlingarna och i sina kommentarer om ansvarsfrihet, systematiskt begärt att minst

20 procent av gemenskapens finansiella medel ska användas för dessa områden. Detta är tyvärr långt ifrån fallet idag. Enligt parlamentets beräkningar i samband med ansvarsfrihetsförfarandet för budgeten 2007 användes var det mindre än 7 procent av gemenskapens budgetmedel för utvecklingssamarbete som användes inom dessa områden. Europaparlamentet välkomnar kommissionens förklaring i samband med förhandlingarna om finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete, om att kommissionen åtar sig att ”avsätta ett riktmärke på 20 procent av det beviljade stödet till de nationella program som omfattas av instrumentet för utvecklingssamarbete senast 2009 till grundskole- och gymnasieutbildning och grundläggande hälsovård genom projekt-, program- och budgetstöd med anknytning till dessa sektorer”. Parlamentet anser att tillämpningsområdet för millennieutvecklingsmålavtalen skulle kunna utökas till de länder som omfattas av finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete, och att detta vore ett utmärkt sätt för kommissionen att nå det uppsatta målet.

För utvecklingsländerna vore detta ett intressant och önskvärt initiativ, men för kommissionen kvarstår en serie frågor att klargöra. Det rör till exempel de kriterier som tillämpas för att fastställa vilka utvecklingsländer som kan ingå denna typ av avtal. Det rör också det faktum att kommissionen fortfarande inte har offentliggjort något officiellt meddelande om detta initiativ. Förutom den grundläggande information som kommissionen lagt ut på sin hemsida finns endast ett helt och hållet internt dokument om man vill veta mer om initiativet. Detta rör fortfarande frågan om hur lång tid initiativet är tänkt att vara och hur det är tänkt att genomföras rent generellt.

Även om kommissionens budgetstöd är positivt på många sätt, bland genom att det är knutet till uppvisade resultat i fråga om hälsovård och utbildning och genom att det generellt ska planeras för tre år i taget, är det således långt ifrån perfekt. För det första kan budgetstödet påverka utvecklingen i mottagarländerna negativt. Det faktum att kommissionen – liksom de flesta stödgivare – generellt beviljar budgetstöd endast till de länder som omfattas av ett IMF-program, är särskilt problematiskt eftersom sådana program kan begränsa regeringens kapacitet att investera i utvecklingen, på grund av alltför ambitiösa mål i fråga om inflation och budgetunderskott.

För det andra, även om kommissionen väljer att tillhandahålla ett långsiktigt budgetstöd finns det ingen garanti för att stödet blir mer förutsägbart på kort sikt, eftersom de administrativa förfarandena ofta är så omfattande att de leder till stora förseningar i utbetalningarna.

För det tredje är insynen mycket bristfällig när det gäller kommissionens budgetstöd, och de berörda länderna och deras befolkningar har mycket svårt att anpassa sig efter villkoren. Finansieringsavtalen offentliggörs sällan och kommissionen låter inte alltid de civila samhällsorganisationerna och parlamenten delta i dialogen med utvecklingsländernas regeringar. Idag råder det emellertid bred enighet om att man uppnår bättre effektivitet genom att göra utvecklingen till en fråga för inte bara utvecklingsländernas regeringar, utan även för deras medborgare.

En förutsättning för att förslaget om millennieutvecklingsmålavtal ska kunna utgöra en lämplig lösning för att effektivisera gemenskapssamarbetet är att man klart och tydligt fastställer en definition och villkor för att få ingå avtal samt villkor för genomförandet och utvärderingen av avtalet.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	17.2.2009
Slutomröstning: resultat	+: 23 -: 0 0: 0
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Alessandro Battilocchio, Thijs Berman, Thierry Cornillet, Alexandra Dobolyi, Fernando Fernández Martín, Alain Hutchinson, Romana Jordan Cizelj, Filip Kaczmarek, Glenys Kinnock, Maria Martens, Gay Mitchell, Luisa Morgantini, José Javier Pomés Ruiz, José Ribeiro e Castro, Toomas Savi, Frithjof Schmidt, Jürgen Schröder, Feleknas Uca
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Miguel Angel Martínez Martínez, Manolis Mavrommatis, Renate Weber, Gabriele Zimmer
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 178.2)	Emilio Menéndez del Valle